

Hiekka pölyää Ammirasin nahkasaappaiden alla hänen vuoroin väistellesään ja vuoroin hyökätessään vastustajansa kimppuun notkeasti kuin kissa. Rauhallisesti, tarkasti, virheettömästi. Sotilas ei tee virheitä. Vastustajan, Haigin, miekka nousee iskeäkseen. Ammirasin miekka syöksyy torjumaan sen. Askel taakse, ristiin, oikealle. Kirahdus, kalahdus. Hiki valuu Ammirasiin otsaa pitkin silmiin auringon paahtaessa korkealta, siniseltä taivaalta. Ympäröivässä ilmassa leijailevat hiekanjyvät tunkeutuvat kurkkruun ja saavat sen karheaksi herättäen kamalan janon. Keskity, keskity kuin oikea sotilas. Haigin kaareva miekka nousee hänen päänsä yläpuolelle, auringon heijastus osuu suoraan Ammirasin silmiin ja saa mustat täplät tanssimaan kaikkialla ympärillä. Sillä välin Haig hämää, lyö suoraan alas ja Ammiras tuntee kuinka hänen otteensa miekkansa kahvasta kirpoaa. Kiiltävä eisne putoaa pehmään hiekkaan hiljasen äänen saattamana. - Seis! - huutaa Filib. Hän on nuori, vain toistakymmentä vanha, mutta jo kuuluisa suuresta lahjakuudestaan sotilaana ja rohkeudestaan taistelussa. Samanlaiseksi haluan minäkin tulla, on Ammiras aina ajatellut. Päivettynyt iho, korpinmustat hiukset, voimakas vartalo, jota verhoaa ainoastaan leveä punainen vyö ja silkkiyeet pussihousut, ja kovat harmaat silmät. Ammirasin silmissä kaikki Filibissä ilmaisi suoruutta ja lujaa tahtoa. Nyt tämä tarkastelee nuorempia poikia selvästi tyytyväisenä. Ammiras kumartuu kiireesti nostamaan miekkansa maasta. - Mikä sinun nimesi on? - Haig. - Sinusta tulee vielä sotilas, Haig. Teillä muilla voisi olla opettelemista häneltä, - sanoo Filib kääntyen heittämään ilmeikkään katseen parinkymmenen harjoitusta seuranneen pojan ryhmän keskelle. Muutamat luovat katseensa maahan, mutta suurin osa katsoo Haigiin silmissään sekoitus ihailua ja kateellisuutta joka on niin ominainen nuorille pojille. - Sinä taas, - Filib katsoo Ammirasia, - annoit hämätä itseäsi liian helpolla. Sinä olet päässyt ikäistesi keskuudessa parhaimpien joukkoon, mutta se ei tarkoita että sinun ei tarvitse harjoitella tai olla tarkka. Päinvastoin, sinun täytyy harjoitella entistä enemmän, olla entistä tarkempi. Tämän puheen aikana Ammirasin posket punehtuvat hiukan ja hän yrittää parhaansa mukaan vältellä Filibin katsetta kun Haig puolestaan kohottaa leukaansa korkeammalle ja hänen silmänsä alkavat säihkyä hänen kuvitellessaan itseään suurena sotilaana, kaikkien ihailemana. - Teillä on edessä kahdeksan vuotta harjoittelua joista vain vahvimmat selviävät. Teidät on valittu muiden joukosta tuleviksi valtakunnan puolustajiksi. Todistakaa, että te olette sen arvoisia! Todistakaa, että kelpaatte muuhunkin kuin lattioiden kuuraamiseen! Tulevaisuus on teidän ja te joko pelastatte kaiken hyvän, mitä maassamme on tai menetätte sen. Mutta nyt jatkakaamme. Etan ja Narve, teidän vuoronne. Ammiras kävelee muiden poikien joukkoon ja kääntyy juuri nähdäkseen Narven torjuvan Etanin ensimmäisen, päähän tähtäävän iskun. * *

* - Palaathan luokseni pian? Kaeyan suuret ruskeat silmät ovat täynnä huolta ja kiintymystä - Kaeya, sinä tiedät että tämä on suuri taistelu ja minä sotilas siinä. Tytön silmät eksyvät tutkimaan hänen paljaita jalkojaan. Ammiras hymyilee katsoessaan tuota haurasta olentoa, niin erilaista kuin heidän ensitapaamisellaan. * * * Ammiras

eksyi tyttöjen harjoituskentälle vahingossa. Hänellä ei ollut minkäänlaista halua omien harjoituksiensa lisäksi tulla katsomaan kuinka kaikki valmistautuvat kiireellä tulevaan sotaan pohjoisen ja lännen ryöstelijäkuninkaiden kanssa. Täällä hän kuitenkin oli, katsomassa. Ensimmäinen viiden jousiampujan joukko astui esiin ja asettui suoraan riviin maalien eteen. - Aseta, vedä, ammu! - huusi valmentaja. Nuolet lensivät moitteettoman samanaikaisesti ja, koska ryhmä oli jokseenkin pitkällä opinnoissaan, jokainen osui omaan maalitauluunsa. Tämä herätti Ammirasissa hienoista ihailua, sillä hän ei ollut ikinä oppinut käyttämään tuota asetta kuten hän oli oppinut miekan ja keihään käytön. - Haydee, parantamisen varaa, Norell, vakaampi käsi, Finella, tähtää tarkemmin. Kaeya, hienoa, selkeä parannus. Ammiras seurasi

muiden katseita ja näki hoikan, pitkän tytön pitelevän joustaan. Sitten Ammiras katsoi maalitaulua, jonka keskeltä harmailla sulilla sulitettu nuoli sojotti. Tuo tuntematon tyttö, Kaeya, kävi hakemassa sen, nuoli ei irronnut taulusta heti, mutta voimakkaammalla, koko vartalon ponnistuksella se lopulta antoi periksi. Kaeyan kehonkieli paljasti muiden nähtäväksi teräksisen luonteen.

* * * Hän näytti muille kovaa puoltaan ja kaikki uskoivat. Mutta minä katsoin häntä silmiin ja näin hänet toisenlaisena, hän paljasti aidon luonteensa minulle. Häntä ihailtiin hänen taipumattomuutensa takia, vaikka tässä sodassa on vaikeampaa pysyä lempeänä. Hevoseni vie minua pois Kaeyan luota, mutta minä tiedän, että hän odottaa minun paluutani. Tämä nostaa suupieleni hymyyn. Minusta tuli sotilas aivan kuin unelmoin pienenä poikana. Mutta kuka tahansa sotilas ei niitä kunniaa, kuten ennen kuvittelin. Olkoon niiin, ainakin minä voin taistella suojellakseni Kaeyaa.